

Không như những giọt nắng trải dài trên vũng đất tận
tới của những ngày mùa gió. Không như một chiếc
lá bay bay từ gốc thân cây trở trụi hay một chút
hương xuân còn đọng lại trên cành đường liễu và
rồi cũng không như một cơn gió bay ngang qua
miền sa mạc nắng cháy.

Nhưng đây khác lạ lắm! Một kỷ niệm êm đềm
tựa dờng mới em tôi phần nào mang theo một
cái chiếc lá vừa được gửi gắm từ những cành
cây không tên tuổi! Phải biết mấy một tiếng
lời mang nhiều sâu thẳm "trên phố" đi rồi một
ngày nào đó "em" sẽ ra đi không để lại một
chút thương yêu trong lòng những kẻ muốn
đỡ "yêu em". Đồng thời gần như ta đi đi mà
đôi không biết xa lạ, không mở mắt cứ theo dõi
mọi cử động của thân yêu và tất cả những gì
suy nghĩ lúc trước. Thời gian ơi! Hãy muốn
"Nắng" hãy dừng lại mọi chuyện động, hãy im lặng
đeo vũ trụ chỉ còn lại một mùa xuân.

Em học trò sẽ không bao giờ em còn đi học nữa
trong sân trường em có biết là vẫn mang theo

Nguyễn Thị Xuân Lan
Đ.C: 448/50
Phạm Thế Hiển
Q.8. T.P Hồ Chí Minh